

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 9: Niels Klim", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 9: Niels Klim*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 350. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg09-shoot-idm139856960538000/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

MORALSKE FABLER

kiende, at den anden skulde være ansvarlig for alt det uskyldige Blod, som udøsedes. Men just da begge Kriigs-Hære vare satte udi Orden, og Tegn var givet til Angreb, tildrog sig en Hendelse, som gjorde Ende paa Krigen, og det saaledes: En Hyrde, som ikke langt fra Vallstedet laae og sov, lod paa samme Tiid en, med Permission at sige, gaae løs. Begge Kriis-Hærene bleve derover heel forskrækkede, og saasom de meenede at det var Torden, hvormed de truedes formedelst deres Usamdrægtighed, fuldte paa denne Skræk Devotion, saa at begge stridende Partier bekvemmede sig til Forlig.

Fabelen lærer, at de største Bevægelser reyse sig og stilles ofte ved smaae og ringe Hendelser. Udi Peder Paarses Tiid reysede sig af samme Hendelse Kriig, og her bliver ved en lige Hendelse en Kriig bilagt.

78. Fabel.

Om Æslet, som opslugede Maanen.

Nogle Folk øsede Vand engang af en Brønd, og, saasom det paa samme Tiid var klar Himmel og Maanelyst, saae de Maanens Skygge udi Vandet. Da de forlode Brønden, nærmede sig et Æsel dertil for at drikke; men just i det samme blev Maanen paa Himmelen bedækket af en Skye, saa at det blev mørkt. De eenfoldige Mennesker bildte sig derfor ind, at Æslet havde opsluget Maanen, som de nyeligen saae udi Brønden. Alting kom strax i Bevægelse, Æslet blev grebet, og opskaaret for at løse Maanen af Fængselet. Denne Operation var saa snart ikke skeet, førend Skyen drev forbi, og Maanen lod sig igien see paa Himmelen. Dette bestyrkede dem udi den Troe, at Maanen imidlertid havde ligget udi Æslets Bug.

Om denne Histories Rigtighed vidner en bekiendt Autor, og kand den ikke holdes gandske utroelig, thi man haver Exempler paa, at heele moraliserede Folk ere faldne paa fast ligesaa daarlige Meeninger. De gamle Græker og Romere tilskrive Maanens Formør-

MORALSKE FABLER

kelse visse Troldmænds-Konster, og Chineserne troe endnu, at den opsluges af en Drage.

79. Fabel.

Om Manden, som vilde drukne sig.

En ung Person overvældet af Sorg, kiededes ved Livet, og besluttede at drukne sig selv. Da han udi det fortvivlede Forsætt kom til Vandet, merkede han, at han havde glemt sin Hatt. Han løb derfor strax tilbage for at hente Hatten, men medens han leedte efter Hatten, fandt han sin Fornuft igien, saa at han betænkte sig, og stod fra sit Forsætt.

Fabelen viser, at stor Uheld kand forekommes, naar lidt Tiid gives til en sterk Passion. Dette tog Kandestøberen udi Comœdien i agt, og derfor talte til 20, naar han blev vred.

80. Fabel.

Den anklagede Qvindes Undskyldning.

Et Qvinde-Menneske, som havde ladet sig beligge, blev bragt til Byfogden, og af ham examineret. Hun kunde vel ikke nægte Giærningen, men søgte alleene at undskyldte den; Hvorudover da Byfogden spurte: om hun havde ligget gandske nogen i Seng med Karlen, svarede hun: Ney jeg havde min Hue paa. Men Byfogden lod sig af denne Undskyldning ikke bevæge til at moderere Bøderne.

Fabelen viser, at man vinder intet ved at besmykke en klar Sag, og at man ikke kand bevise sin Kydskhed af Huen.

81. Fabel.

Midernes Art og Egenskab.

Det er bekiendt, at paa de Tider da alle Creature vare begavede med Forstands og Talens Brug, Løverne havde anmasset sig Myndighed over alle firebeenede Dyr, Ørnen